

Prispeval Teja Sedovšek  
Torek, 22 Oktober 2013 08:31

---



Ko sem že mislila, da od današnjega dneva ne bo nič, saj sem namreč večino tega prespala (kar mi ni v navadi), se zgodi nekaj drastičnega, kar me spodbudi k pisanju tega prispevka.

Edina stvar v današnjem dnevu, ki sem jo opravila, rutinsko, da sem šla tečt. Nič posebnega, ne. Moj tek traja 45 do 50minut, po gozdnih poteh, ki zvečer niso osvetljene. Ampak okej, ponavadi smo tam tako ali tako sami tekači.

Zgodilo pa se je, da se je med tekom, vzporedno z mano, prikradel fant na kolesu, me zgrabil za zadnjico in odpeljal, kakor da se nič ne bi zgodilo. Če bi povedala po domače, not a single fuck was given that moment.

Predvidevam, da se sedaj smejete. Seveda, verjamem, da je to komu smešno. Priznam, tudi meni je bilo rahlo smešno, ko sem po dobrih dveh urah pogledala situacijo za nazaj. Ampak, ko sem dodobra pogledala situacijo, me je ta razjezila. Milo rečeno. Razbesnila.

Zakaj? Zato, ker je dandanes že tako out there, da so ženske spolni objekt, da so ženske druge mamice, ki služijo nato svojim "partnerjem" in otrokom, da se ta situacija marsikomu sploh ne zdi več čudna. Ženske so potrošno blago.

Še več, kolegica mi je povedala podobno zgodbo, le, da se je njej prigodila v trgovini. Vsem pred očmi. Kolega pa mi je odvrnil le, da naj se ne sekiram, da je to pokazatelj, da imam dobro rit.

Kul. Imam dobro rit. Navali narode. Ali kaj?

Ko sem bila na zadnjem razgovoru za službo, me je glavni šef vprašal, če premorem še kaj več,

Prispeval Teja Sedovšek  
Torek, 22 Oktober 2013 08:31

---

kot zgolj videz in površinskost. Ko sem mu začela razlagati, da študiram filozofijo, ter da se v danem momentu ukvarjam s spolno vlogo žensk in moških v Sloveniji, mi je dal jasno vedeti, da moški, ki doma pospravlja, kuha in zлага, je navadna "copata". To je vendar delo ženske. Videz in površinskost, ha. Povedala sem mu svoje mnenje nazaj, ker ne zgolj, da sem tako vedela, da službe tam ne bo, niti ne bi želela delati s takim osebjem. Na žalost trpim za motnjo nestrpnosti. Nestrpnost nad neumnostjo.

Skratka, ženska je tu, da kuha, pere, pomiva, pospravlja, in tako dalje. Praktično opravlja vse, kar je za moške partnerje do pubertete ali celo dlje, počela mati. Meja med sinom in materjo, ter žensko partnerico in moškim partnerjem, je zabrisana. Sedaj gredo sinčki od biološke mame do druge, "družbeno izbrane" mame.

In prosim vas, če sedaj, slučajno, po nevem kakšnem naključju, to bere kakšen "fejst dečko", ter meni, da sem zagotovo "možača", "lezbača", "zatežena" bejba in tako naprej, ter da je takšna "ureditev" med spoloma že od nekdej, naj vam povem, da se pošteno motite. Lovska nabiralska družba Pigmejci Mbuti nimajo nobenih posebnih delitev dela glede na spole. Ženske in moški lovijo skupaj. Skrb za otroka je deljena. In to ni osamljen primer.

Drugi spet trdijo, da naj bi delitev izvirala iz bioloških značilnosti, oz. razlik. Dejstvo pa je, da ni nujno, da bi se oseba, rojena kot oseba ženskega spola, vedno obnašala kot "ženska", katero vlogo so ji dodelili. Dober primer so transeksualci, ki so prepričani, da so se rodili v napačnem telesu. Na primer, v telesu ženske, ko pa čutijo, da so nekaj drugega, in seveda obratno.

Ne, kultura je tista, ki določa vloge. Torej, z drugimi besedami, mi sami smo si jih.

Naše vloge v družbi so privzgojene in naučene, ne pa prirojene. Ann Oakley meni, da ne le da delitev dela glede na spol ni univerzalna, temveč tudi ni razloga, zakaj bi bila. Človeške kulture so raznolike in neskončno spremenljive. Svoj razvoj dolgujejo človeški inovativnosti, ne pa nepremagljivim biološkim silam. Meni tudi, da so družbene vloge spolov kulturno določene. Da ni nobenih takih opravil (razen rojevanja), ki jih opravlja samo in zgolj ženska. Biološke značilnosti ne omejujejo žensk, da bi opravljale določene poklice.

Tako kot se veganom konstantno postavlja proti argument, da je jesti meso "naravno", ker so ljudje jedli meso že od vsega začetka, je jasno, da je ženski samoumnevno, da je "naravno", da

Prispeval Teja Sedovšek  
Torek, 22 Oktober 2013 08:31

---

je mati in gospodinja. Da poskrbi za vse ljudi okoli sebe. Da je mučenica. Objekt moških.

Dejansko so ženske že v naših zgodovinskih zapisih zapostavljene, zanemarjene, nevidne. O njih se piše zgolj kot spremljevalkah moških. In kako naj potemtakem tudi ženske dandanes razmišljajo o sebi kot spolu, ki je sposoben več kot to? Kako naj potemtakem verjamemo, da je njihova "narava" sposobna tudi aktivnosti, kulture, intelektualnosti?

Če moj oče doma vpraša mamo: "Kaj ti pomagam?", ga mama nonšalantno nadere, da delo, ki ga je potrebno opraviti doma, ni pomoč njej, ampak da delata oba, za skupno gospodinjstvo.

Tudi v mojem slovarju ni: "kaj boš skuhala", "operi mi cunje", "pospravi stanovanje" in podobno. Zakaj? Ker nisem in ne bom druga mati, kuharica, natakara, čistilka.

Nisem objekt. Sem subjekt. Sem oseba. Oseba ženskega spola. Nisem kos mesa in nisem na svetu za to, da zadovoljim vse druge okoli sebe.